

[Poul Nielson]

Saudi-Arabien. Jeg synes, det er positivt at konstatere, at også den borgerligere regering synes, at det vil være rigtigt at fortsætte med dette stabilitetsskabende arrangement, også selv om det kun er på et hvad jeg vil kalde vågeblus, men den tanke at gøre det på den måde synes jeg selvfølgelig er hensigtsmæssig, al den stund det er en sag og en idé, regeringen har arvet fra sin forgænger.

Der er imidlertid på andre oliehandelsområder tale om egentlige benspænd fra aktionærens side i forhold til vores fællesjede selskab, hvad vi er stærkt imod. Det er energiministerens indgreb over for samarbejdet med andre olieselskaber om at distribuere produkter på det danske marked. Det er klart fastslået gennem det materiale, vi har fået i udvalget, at der er mindre kommerciel risiko, hvis D.O.N.G.s olieselskab, DOFAS, har adgang til at markedsføre i et distributionsselskabssamarbejde, end hvis ikke denne mulighed står åben. Diskussionen om, hvorvidt man skulle have lov eller ej, drejede sig netop om, hvorvidt den kommercielle risiko var større eller mindre, hvis man havde lov. Den er mindre, når man har lov, og derfor burde ministerens nej laves om til et ja.

Så er der spørgsmålet om Gulfraffinaderiets skæbne. Her var der stor opstandelse ved regeringsskiftet, og ministeren var meget hurtig til at erklære, at staten ikke skulle gå ind. Det er kommenteret også i Industrirådets årsberetning 1982-83 på side 18, hvor man siger:

»Med henvisning til det faldende olieforbrug pegede Industrirådet på, at et statsligt køb af raffinaderiet ved Stignæs ville fjerne grundlaget for den fortsatte drift af et af de to andre danske raffinaderier.«

Samme betragtninger var der også tale om fra borgerligt hold dengang, og derfor er det naturligt nu at spørge, efter at der har været et statsligt køb af Gulfraffinaderiet – det er altså ikke den danske stat, men Kuwaits statslige olieselskab, der har købt dette raffinaderi – om det så betyder, at et af de andre danske raffinaderier nu står over for lukning. Det var jo det, der var begrundelsen for, at det var forkert, hvis vi gik ind og videreførte det raffinaderi på samfundsbasis i Danmark.

Ministeren har i anledning af kuwaiternes køb af Stignæsraffinaderiet sagt, at han ikke så noget som helst problem i, at de overtog Gulf i Danmark, inklusive raffinaderiet. Der

må man jo sige, at det, der kunne være problemet, var, om det raffinaderi faktisk bliver ført videre på længere sigt, eller om vi risikerer med en ny ejer, at det ikke føres videre, således at den samlede kapacitet reduceres. Derfor må vi spørge ministeren, om han har nogen som helst garanti for, at Gulfraffinaderiet bliver videreført under den nye ejer.

Naturgasprojektet har vi lejlighed til at diskutere i andre sammenhænge nu. Vi mener, at der er visse aktuelle problemer, og dem har vi faktisk fremsat et lovforslag om, som vil løse disse problemer. De andre ting, der er inde i debatten, drejer sig nok så meget om en politisk nervøs overreaktion hos de borgerlige for at have overtaget projektet som sådant. Det er da klart, at det kan give et sug i maven, når man skal helt ned på gulvet, dér, hvor nogle af de borgerlige energipolitikere skal ned. Jeg forstår det sådan, at regeringen er blevet svimmel af den nedtur, og det er forklaringen på den overreaktion, vi nu ser.

Vi advarer imod den bemyndigelseslov, som vi har hørt om, fordi det er en mistillidserklæring til projektet og til de forskellige organisationer i projektet. Det er en centralisering, og det er en rent statsmæssig dominans, der bliver tale om. Det skal ses i relation til energiministerens egen formulering i redegørelsen, Folketingstidende 1982-83, sp. 10351, hvor han siger:

»Endelig ønsker regeringen at styrke det lokale engagement i forhold til den centrale styring og det direkte statslige engagement.«

Smukke ord. Derfor er det modstridende, og der er ikke noget behov for at dramatisere situationen. Det drama, der har været omkring gassen, skyldes i højere grad, at energiministeren har ladet sig intimidere af forskellige interesserepræsentanter, heriblandt nogle af ministerens egne partifæller, som sidder det ene og det andet og det tredje og det fjerde sted. Havde dette ikke fået lov at køre så langt, som det har, havde der heller ikke været drama omkring gassen i dag.

Annelise Gotfredsen (KF):

Regeringens redegørelse lægger stor vægt på i sin indledning at pointere en fastholden af hovedlinjerne i Danmarks energipolitik. Den gør opmærksom på, at det er væsentligt at sikre kontinuiteten i og bred opbakning af